

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

9.3.2012

B7-0150/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B7-0106/2012

jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5,

om uddannelse af retsvæsenets aktører (2012/2575(RSP))

Klaus-Heiner Lehne

for Retsudvalget

Juan Fernando López Aguilar

for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

B7-0150/2012

**Europa-Parlamentets beslutning om uddannelse af retsvæsenets aktører
(2012/2575(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 81 og 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som foreskriver, at foranstaltninger, der har til formål at sikre "støtte til uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet", vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 1991 om oprettelse af et europæisk retsakademi¹, sin holdning af 24. september 2002 om vedtagelse af Rådets afgørelse om oprettelse af et europæisk net for retlig uddannelse², sin beslutning af 9. juli 2008 om den nationale dommers rolle i Fællesskabets retssystem³ og sin henstilling af 7. maj 2009 til Rådet om udvikling af et EU-område for strafferetspleje⁴,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet⁵,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om Stockholmprogrammet⁶,
- der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om juridisk uddannelse⁷,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. september 2011 ”Opbygning af tillid til retsvæsenet overalt i EU – et nyt aspekt af uddannelsen af retsvæsenets aktører i EU”⁸,
- der henviser til pilotprojektet om uddannelse af retsvæsenets aktører, som Parlamentet foreslog i 2011,
- der henviser til den komparative undersøgelse af uddannelse af retsvæsenets aktører i medlemsstaterne, som Parlamentet bestilte fra Det Europæiske Retsakademi (ERA) i samarbejde med Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN)⁹,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5 og artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at ovennævnte undersøgelse gjorde status over de aktiviteter, der

---

¹ EFT C 267 af 14.10.1991, s. 33.

² EUT C 273 E af 14.11.2003, s. 99.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0352.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0386.

⁵ COM(2010)0171 endelig.

⁶ P7_TA-PROV(2009)0090.

⁷ P7_TA(2010)0242.

⁸ COM(2011)0551 endelig.

⁹ <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=60091>

gennemføres på dette område af nationale uddannelsesinstitutioner for retsvæsenets aktører, herunder hvilken type uddannelse, der tilbydes, relevante vilkår og budgetmæssige ressourcer med henblik på også at indkredse behov og forslag om forbedringer og bedste praksis, og indeholder resultaterne af en dybtgående undersøgelse af over 6 000 dommere og anklagere i medlemsstaterne, der fokuserer på deres erfaringer med uddannelse i EU-ret og deres forslag til forbedring;

- B. der henviser til, at "juridisk uddannelse" rettelig burde kaldes "juridiske studier" for at afspejle den særlige karakter af den vedvarende intellektuelle udvikling, som medlemmer af dommerstanden er nødt til at gennemgå, og den omstændighed, at de bedste til at stå for juridiske studier er dommerne selv;
- C. der henviser til, at udbuddet af uddannelse i øjeblikket langt fra opfylder Kommissionens mål, nemlig at den skal være tilgængelig for halvdelen af retsvæsenets aktører i EU;
- D. der henviser til, at sprogbarrierer med hensyn til uddannelsessproget, manglende (rettidig) information om eksisterende programmer samt den omstændighed, at programmerne ikke altid er tilpasset dommernes behov, i kombination med dommernes store arbejdsbyrde og manglen på relevant finansiering er blandt årsagerne til det forholdsvis lave antal respondenter, der får uddannelse i EU-ret (53 % og kun en tredjedel af dem inden for de seneste tre år);
- E. der henviser til, at det er fornuftigt – også fra et budgetmæssigt synspunkt – i den aktuelle situation med stram økonomi at benytte sig af eksisterende institutioner, især nationale uddannelsesinstitutioner for retsvæsenets aktører, men også universiteter og professionelle organer, når det drejer sig om de "nationalretlige" aspekter af opbygningen af en europæisk retskultur; der henviser til, at man på denne måde kan indkredse bedste praksis i medlemsstaterne, som kan fremmes og udbredes i hele EU; der henviser til, at Det Europæiske Retsakademi (ERA) fortsat bør spille sin rolle, når det drejer sig om uddannelse i EU-ret;
- F. der henviser til, at Parlamentet allerede har påpeget, at det europæiske retlige område skal bygge på en fælles retskultur blandt praktiserende jurister, dommere og anklagere, som ikke alene er baseret på EU-retten, men er udviklet gennem gensidigt kendskab til og gensidig forståelse af de nationale retssystemer, en gennemgribende modernisering af universiteternes læseplaner, udvekslinger, studiebesøg og fælles uddannelse med aktiv støtte fra Det Europæiske Retsakademi, Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere og det europæiske retsinstitut;
- G. der henviser til, at uddannelse af retsvæsenets aktører bør knyttes til debatten om dommerstandens traditionelle rolle og dens modernisering – hvordan den kan åbnes og få udvidet sine horisonter; der henviser til, at dette også indbefatter sprogundervisning og fremme af studiet af sammenlignende ret og international ret;
- H. der henviser til, at det også er nødvendigt at udvikle en fælles retskultur mellem de medlemmer af dommerstanden, der anvender charteret om grundlæggende rettigheder, arbejdet i Europarådets Venedigkommission osv. til at fremme kerneværdier hos udøvere af det juridiske erhverv ved at drøfte og udbrede fælles faglig etik, retsstatsprincippet samt principperne for udnævnelse og udvælgelse af dommere og for at forhindre politisering af

dommerstanden, således at man fremmer den gensidige tillid, der er nødvendig for at gøre det fælles retlige område til en realitet;

- I. der henviser til, at det er nødvendigt at skabe netværk mellem dommere fra forskellige kulturer og forbedre koordinationen af de eksisterende netværk for at skabe ”cirkler af sammenhæng”; der henviser til, at elektronisk kommunikation ikke er nok til at kunne gøre dette, der er nødt til at være fora, hvor dommere kan knytte kontakter, og det er afgørende at inddrage dommere fra domstolene i Luxembourg og Strasbourg;
  - J. der henviser til, at juridiske studier ikke kan begrænses til materiel ret og procesret, og til, at dommere har brug for kurser vedrørende deres judicielle virksomhed og i ”dommerhåndværket”;
1. mener – i lyset af de budgetmæssige begrænsninger og de svar, dommerne har givet i undersøgelsen – og skønt det anerkendes, at direkte kontakter er den bedste løsning, at denne type kurser og råd også kan gives via internettet (videokonferencer, on-line-kurser, webstreaming) og ved hjælp af udveksling; bemærker, at dommerne anmoder om yderligere vurdering og tilpasning af uddannelsesprogrammerne til deres behov, samtidig med at de ser ud til at foretrække interaktiv undervisning, hvor de kan udveksle erfaringer og drøfte casestudier snarere end den ”klassiske” (top-down) undervisningsform;
  2. mener, at et yderligere mål ville være at koordinere den undervisning, der tilbydes af eksisterende uddannelsesinstitutioner for retsvæsenets aktører, og at lette og fremme dialog og faglige kontakter;
  3. bemærker, at flersproget undervisning er vigtig, idet undersøgelsen viser, at kun et relativt lille antal dommere taler et fremmedsprog godt nok til at kunne deltage aktivt i juridisk uddannelse i andre medlemsstater;
  4. er af den opfattelse, at en måde, hvorpå problemerne (omkostninger, sprogundervisning og omkostningseffektivitet) kunne løses, er at benytte moderne teknologi og finansiere udviklingen af applikationer i stil med Apple’s iTunes U; forestiller sig, at sådanne applikationer udviklet af de nationale skoler, ERA, universiteter og andre undervisere kunne omfatte uddannelseskurser med videomateriale, herunder sprogundervisning (med særlig vægt på juridisk terminologi), samt undervisning i nationale retssystemer, navnlig retlige procedurer, etc. og skulle være gratis for medlemmer af dommerstanden;
  5. mener, at vellykket deltagelse i sådanne kurser kunne være vejen til et ”Erasmus for dommere” og til deltagelse i uddannelseskurser i udlandet;
  6. foreslår, at sådanne applikationer også kunne gøres tilgængelige for andre retlige aktører, professionelle organer, akademikere og jurastuderende for en beskeden betaling, og at udviklingen og produktionen heraf kunne give økonomien og beskæftigelsen et lille løft for en relativt lille udgift;
  7. mener, at pilotprojektet, der er forelagt af Luigi Berlinguer og Erminia Mazzoni og planlagt til at finde sted i 2012, først og fremmest bør sigte mod at indkredse og udbrede bedste praksis med hensyn til at skabe adgang til EU-ret og relevant undervisning inden for de nationale retssystemer og uddannelsesinstitutioner; mener for eksempel, at EU bør

tilskynde medlemsstaterne til at efterligne succesfulde institutioner, såsom de italienske og nederlandske retlige organers koordinatore for EU-ret, og fremme uddannelsen af sådanne koordinatore og i øvrigt lette deres arbejde på EU-plan;

8. er af den opfattelse, at pilotprojektet bør indbefatte etableringen af en arbejdsgruppe, der skal omfatte nationale udbydere og EU-udbydere af juridisk uddannelse såvel som ikke-juridiske aktører, hvis mål skulle være at finde frem til en række tematiske ”grupper” af EU-retlige spørgsmål, der synes at have størst relevans for almindelig retspraksis, både vedrørende praktiske spørgsmål (hvordan man indsender en anmodning om en præjudiciel afgørelse, hvordan man får adgang til EU’s lovdatabaser osv.) og vedrørende væsentlige sager;
9. foreslår, at pilotprojektet kunne koordinere a) udvekslingen af råd og viden om de enkelte retssystemer mellem de enkelte uddannelsesinstitutioner for retsvæsenets aktører ved at bygge videre på eksisterende netværk og ressourcer og b) formel uddannelse og indføring i udenlandske retssystemer;
10. foreslår afslutningsvis, at Kommissionen afholder et årligt forum, hvor dommere på alle anciennitetsniveauer inden for retsområder, hvor der ofte opstår indenlandske sager og sager på tværs af grænserne, kan føre drøftelser om et eller flere område(r), hvor der for nylig har været retstvister eller vanskeligheder, med henblik på at tilskynde til diskussion, etablere kontakter, skabe kommunikationskanaler og opbygge gensidig tillid og forståelse; mener, at et sådant forum ligeledes kunne give de kompetente myndigheder, uddannelsesudbydere og eksperter, herunder universiteter og professionelle organer, mulighed for at drøfte politikker for uddannelse af retsvæsenets aktører og fremtiden for juridisk uddannelse i Europa;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.